

Ο Μεγάλος φιλέλληνας Χόρτον

Ο Τζωρτζ Χόρτον, Μεγάλος Φιλέλληνας, γεννήθηκε στην Αμερική το 1859. Πολύ νέος καταπιάστηκε με τα γράμματα από έμφυτη κλίση στη λογοτεχνία. Αρχισε από ανταποκριτής εφημερίδας και διακρίθηκε αμέσως για τη γλαφυρότητα και σαφήνεια των κειμένων του. Η επιτυχία του τούτη συνεχίστηκε και στα συγγράματά του που εξέδωσε κατά καιρούς. Υπηρέτησε στην Ελλάδα σαν πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών από 1911—1917 και γενικός Πρόξενος στη Σμύρνη 1919—1922.

Γνώριζε άπταιστα πολλές γλώσσες κι αυτό τον βοήθησε να αναπτύξει φιλικούς δεσμούς με σημαντικές προσωπικότητες σ' όλους τους τόπους που υπηρέτησε.

Τα φιλελληνικά του αισθήματα φανέρωσε ευθύς αμέσως ενημερώνοντας το αμερικανικό υπουργείο εξωτερικών για τις βιαιότητες των Τούρκων σε βάρος των Ελλήνων. Χειρίστηκε όμως με τέτοια διπλωματικότητα τις επαφές του με τους Τούρκους και ιδιαίτερα με το διοικητή Ραχμή - Μπέη, που κατάφερε να αποκτήσει την εμπιστοσύνη του κι έτσι να βοηθά τους Χριστιανούς και να περιορίσει τις σε βάρος τους βιαιότητες για αρκετό καιρό. Παρά τις οδηγίες του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών για ουδετερότητα, δεν παρέλειπε, ακόμη και με επιπτώσεις της διπλωματικής του καριέρας, να προστατεύει και να υπερασπίζει τους Έλληνες, σώζοντας

τους από βέβαιο θάνατο. Η καταστροφή ζβρήκε τον Τζωρτζ Χόρτον γενικό προξενό της Σμύρνης. Ο μεγάλος φιλέλληνας δεν μπορούσε να μείνει ασυγκίνητος μπροστά σ' εκείνη τη φοβερή τραγωδία.

Προσπαθεί να σώσει τον κόσμο με κάθε τρόπο, αφού δεν μπορεί να κάνει τίποτα πια για την πανέμορφη πόλη που την σπαράζουν οι φλόγες.

Μισθώνει πλοία, με δικά του έξοδα, και βάζει την αμερικάνικη σημαία για να προστατέψει τους κατατρεγμένους. Δε διατάζει να μείνει μέχρι την τελευταία στιγμή στο προξενείο, αν και είχε ειδοποιηθεί ότι αυτό ήταν πολύ επικίνδυνο για τη ζωή του. Παραμερίζει το δικό του κίνδυνο για να βοηθήσει αυτούς που είχαν την ανάγκη του.

Βρισκόταν ακόμη στο προξενείο κι αγωνιζόταν, όταν το βάρβαρο χέρι του εχθρού βομβάρδισε το κτίριο.

«Βομβάρδισαν το αμερικάνικο προξενείο!» βγήκε ο λόγος από τα τρομαγμένα χείλη των Χριστιανών, «καί ο πρόξενος,» αναρωτήθηκαν με τρόμο.

Ο Θεός, για τα καλά που έκανε, τον φύλαξε και τον γλύτωσε, μα, καταστράφηκε όλη η πολύτιμη συλλογή των βιβλίων του και παλιών αντικειμένων που είχε και που χρειάστηκε τριάντα χρόνια για να μαζέψει. Όμως, ούτ' αυτή η απώλεια στάθηκε ικανή να τον κλονίσει και να τον αποθαρρύνει, ήταν τόσο αkéραιοι!!